

146. КАКО ЋЕ НАМ БИТИ?

(На глас бр. 180.)

mf

1. { Ка - ко ћ' нам би - ти, кад свр - ши - мо
Кад из ту - ђи - не у дом свој до -

mf

теш - ку, Ал' и по - след - њу бор - бу ве - ре
ће - мо, И у - ће - мо на вра - та веч - но -

Кад с' златне харфе кроз небеса чују,
Јагњету појућ', кој' помири нас;
Кад алилуја свих икупљеника
Одјекне небом у најдаљи крај,
Молитве свете кад Творцу потеку
Пред Свевишњег Престола Му сјај!

3. Како ћ' нам бити, кад Исусу који
Отвори небо и помири свет,
Ослобођена душа нам од тела
Узмogne дићи жеље жарке лет;
Кад с' ока вере светла људска спадне,
К'о што с' пред сунцем губи магла сва,
И ми тад' Сина, угледамо Бож'јег,
Где ј' на престолу Господар света!
4. Како ћ' нам бити, када са престола
Чујемо Његов умиљати глас,
Кој' вели: "Од'те ви благословени!"
Кад у виделу засја пред нам Спас, -
Кад сагледамо умилне Му очи,
Што сузе лише за сва људска зла,
И ране, што су часну крв пролиле,
Која од вечне смрти нас опра'.
5. Како ћ' нам' бити, када широм неба
Пођемо шетат' с' блаженима свим,
Реком живота, где жића дрвеће
Весело цвета красом небесним;
Где вечна младост сјаје од свих страна,
Током времена не застари кад;
Гдено се за смрт и не чује нигда,
И блаженима није никад јад!
6. Како ћ' нам бити? Што не вид'ло око,
Нит' чуло уво, нит' постиг'о ум,
То нас у земљи обећаној чека,
Кад све свршимо и дођемо там'.
Де сложно дакле! Пођ'те уском стазом,
Вредно је за то сав положит' труд, -
Ко тамо доспе, за навек је блажен;
Где Господ даје мир, утеху свуд!